

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

VNITŘNÍ HLAS

Michaela Mrkvová

Plzeň 2023

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program: Výtvarná umění
Studijní obor: Sochařství
Specializace: Socha a prostor

Bakalářská práce
VNITŘNÍ HLAS

Michaela Mrkvová

Vedoucí práce: doc. MgA. Benedikt Tolar
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň 2023

Vložené zadání

Prohlašuji, že jsem práci vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

V Plzni, duben 2023

.....

podpis autora

Poděkování

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří mě podporovali a podíleli se na procesu tvorby a byli mi oporou v době, kdy jsem ji nejvíce potřebovala. Děkuji především svému vedoucímu práce doc. MgA. Benediktu Tolarovi za velmi přínosné konzultace a cenné rady, které mi při realizaci bakalářské práce moc pomohly. Dále děkuji své mamince za vřelou a neustálou pomoc se vším, na co mé ruce nestačily. Rodině a přátelům, kteří ve mě vždy věřili a stáli při mě. Speciální a největší poděkování patří úžasné osobě, Ilče Hájkové, která mě nejen psychicky podporovala a stála při mě v náročných chvílích. Další obrovské díky patří Honzovi Honomichlovi za obětavou pomoc se svářením a konstruováním.

Bez Vás všech by věci nebyly nikdy takové jaké jsou dnes.

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	7 – 10
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	11 – 12
3 CÍL PRÁCE.....	13 – 14
4 REFLEXE A DOKUMENTACE PROCESU TVORBY.....	15 – 17
4. 1 PROCES PŘÍPRAVY.....	15 – 16
4. 2 PROCES TVORBY – VÝVOJ DÍLA.....	16 – 17
4. 2. 1 Cyklus 4 obrazů (2022)	18 – 22
• <i>Konvička a kyblík</i>	20
• <i>Zelený traktor</i>	20
• <i>Zahrádka</i>	21
• <i>Kuchyňka</i>	21
• <i>Shrnutí</i>	22
4. 2. 2 Pískoviště (2023)	23
4. 2. 3 S hračkami na výlet (2023)	24 – 25
• <i>S hračkami na výlet – přední</i>	25
• <i>S hračkami na výlet – zadní</i>	25
4. 2. 4 Večerníčková jízda (2023)	26
5 POPIS DÍLA A TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	27 – 28
6 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	29
7 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	30
7. 1 KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA.....	30
7. 2 INTERNETOVÉ ZDROJE.....	30
8 RESUMÉ.....	31
9 SEZNAM PŘÍLOH.....	32 – 33
10 PŘÍLOHY.....	34 – 58

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Už od dětství jsem byla otevřená různým možnostem a novým zkušenostem. Jako malá jsem si hrála s čímkoliv, co se dalo kreativně přetvořit a vyrobit originální hravou věc. Své umělecké myšlení jsem později využila na základní umělecké škole, kterou jsem navštěvovala. Nejprve jsem myšlenky realizovala na papíře v podobě kreseb, skic, později maleb, které zobrazovali moji přetvořenou skutečnost či duševní rozpoložení. Ráda jsem také pracovala se dřevem a jakýmkoliv přírodním materiálem, se kterým jsem se cítila svobodná a práce s ním byla inspirativní.

Další pokračování v tvorbě mířilo na střední uměleckoprůmyslovou školu, kde jsem studovala Design interiéru a bytových doplňků. Pro tento obor jsem se nadchla poměrně brzy, jelikož mě už na základní škole bavilo předělávat nebo renovovat starý nábytek, potahovat novou látkou sedačky a vyrábět interiérové doplňky. Líbila se mi skutečnost, že svým osobitým přístupem k interiéru vytvořím unikátní a potřebnou věc. Představa, že navrhnu byt, nebo jen pokoj podle svých představ, který bude sloužit někomu, jako domov se mi líbila a studium tohoto odvětví mě naplňovalo.

Dnes jsem již studentkou Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara a studuji obor Socha a prostor, pod vedením pana doc. MgA. Benedikta Tolara. Volba a samotný nástup do tohoto ateliéru byl novým začátkem a věřila jsem, že tímto rozhodnutím svůj život posunu zase o krok dál. Studium na univerzitě ve svobodném a všem možnostem otevřeném ateliéru pro mě bylo další výzvou a skvělou možností, jak se otevřít i naslouchat sama sobě. Všem mým myšlenkám a představám byl dán nový směr. Byl to krok k dalšímu a trochu jinému uvažování nad uměním, což mi otevřelo nové spektrum možností.

Má tvorba úzce souvisí s duševním rozpoložením. Zaměřuji se na to, co ve svém životě vídám, prožívám, nebo je mojí součástí. Často v dílech zpracovávám situace každodenního života, které mě potkávají nebo myšlenky a pocity, které se snažím v tvorbě zhmotnit.

Mým cílem není, aby se umění všem lidem líbilo, ale aby je zasáhlo, konfrontovalo, třeba i pohoršilo, ale hlavně, aby je donutilo se zastavit a na chvíli se zamyslet, proč ho vytvářím. Stěžejním a velmi oblíbeným materiálem se za dobu studia v ateliéru Socha a prostor staly elektrické kabely, samotná elektronika i elektrický materiál. Vnímám ho, jako skvělý materiál, který reaguje na dnešní dobu ve všech směrech, o kterých nějakým způsobem přemýšlím, mluvím a díky tomuto materiálu mohu pracovat více v kontextu dnešní doby. Kabeláž je pro mě nejvíce vypovídajícím materiálem, který je tvárný, kreativní a tím geniální zároveň, a tak se stal mým osobním vyjadřovacím prostředkem v umění, který mě charakterizuje a naprosto zřetelně vždy vyjadřuje mé postoje a postřehy, kterými se zabírám. Společně s elektrickými kabely zapojuji do děl i jiné materiály a snažím se o neotřelé až vtipné kombinace. Při studiu vznikaly různé „readymade“ objekty, sochy i jiná soliterní díla, která se snažila o autentičnost a osobitost sdělení.

V prvním ročníku jsem do své práce vložila spoustu nadšení a chutě vytvořit něco velkého a neskutečného, i když podmínky pro tvorbu byly ztížené kvůli distanční výuce. Byl to rok, který předznamenával spoustu očekávání a výzev. První zadané téma bylo „FÚZE“. Ze samotného tématu jsem měla zpočátku respekt, ale časem jsem si k němu našla cestu. Fascinovala mě absolutní svoboda ve všech směrech, kterou ateliér nabízel. Vytvořila jsem velkou, brutální, lehce figurativní sochu skládající se z kovových dutých trubek, které sloužily jako konstrukce pro staré kovové rošty od matrací, spoustu kabelů a další drobnou elektroniku. Dílo jsem nazvala *Kořeny moderní doby (2021)*¹, čímž jsem reagovala na to, jak moc jsme propojeni s elektronikou a moderními technologiemi, přitom naše podstata bytí je stále stejná a zcela obyčejná a jen se do této skutečnosti více zamotáváme a vše prohlubujeme. Mé práci a myšlení o moderních vymoženostech nahrávala i doba distanční a online výuky. Veškerá práce v prvním ročníku byla zakončena výstavou „Mišmaš“ v DEPO 2015.

¹ viz obrazová příloha č. 1

Už v této práci jsem cítila, že objekt či socha je médium, které mi sedí. Jediné, v čem jsem si nebyla jistá, byla velká velikost samotné sochy. Přílišná mohutnost mi nevyhovovala tolik, jako o něco menší formáty. Tyto poznatky nasměrovaly tvorbu k dalšímu pokračování.

Práce, které jsem za dobu studia vytvořila mé záměry vystihují. Našla jsem si na ateliéru svůj způsob vyjádření, jak materiálově, tak pocitově. Dílo, které formovalo posun dál je Série 4 objektů – *Ospalé kabely (2021)*². Jedná se o čtyři objekty propojené elektrickými kabely, reagující na přehlacený svět elektroniky, která nás sžírá a doslova s ní usínáme, žijeme, a ve které ztrácíme radosti obyčejného života. Téma elektroniky a elektrických zařízení je a bylo pro moje dílo dlouhodobě fascinující, jelikož se mě, i mého okolí osobně týká.

Ve druhém ročníku zimního semestru jsem se věnovala práci s postýlkou, pod tématem „*Velká paráda*“ nazvanou *Postýlka – Ukradené dětství (2022)*³, ve které tematizují dětství. Přemýšlela jsem, jak toto téma zpracovat, aby každý pochopil můj záměr a přišlo mi příhodné vybrat si dětskou postýlku, která mi připomínala dětství a to, kde to všechno takřka začíná. Postýlka pro mě symbolizuje štěstí a nezkaženou dětskou radost, a tak jsem převážně z kabelů vytvořila matraci, která byla hlavním prostředkem sdělení. Použila jsem barevné příze a v opozici proti nim zapojila kabely, které jsou všudypřítomné a součástí oněch chytrých zařízení, které děti používají „na hraní“. Oba rozdílné materiály jsem zaplétala a postupně vytvářela matraci. Pojetím je strana s kabely trochu dynamická, rozevlátá a drsná, oproti tomu strana z přízí je jemná, ladně zaplétaná a veselá. Oba protikladné materiály se tak střetávají a propojují v tomto neuspokojivém a disharmonickém spojení v hrajícím kontrastu celé práce.

² viz obrazová příloha č. 2

³ viz obrazová příloha č. 3

Velmi úzce spjatou prací, která propojuje materiály a souvisí s dětským tématem je cyklus 13 objektů, který vznikl ve druhém ročníku letního semestru znovu pod tématem „*Velká paráda*“ s názvem *Dětská radost (2022)*⁴, ve které je velká část práce zaměřená na dětské plastové hračky a jejich určitou destrukci, tvárnost a formu. V této práci měním hlavní médium z původních elektrických kabelů na převážně dětské hračky a další plastový materiál. Ovšem stále nacházím s kabeláží a hračkami dialog, proto oba materiály spojuji, proplétám a prezentuji dohromady v samostatných objektech.

Studovala jsem, s čím si dnes děti hrají a zjistila jsem, že hračky už nejsou primárně předmětem dětské zábavy. Samotné hračky tvoří upomínku toho, že jsou doslova převálcovány elektronikou, na což upozorňuji jemným prorůstáním materiálu se zachováním úcty a vzhledu k oběma z nich. Práce je tedy velice líbivá a splňuje estetičtější vzhled. Plastové hračky nepodléhají celkové destrukci tavením, jako je tomu v samotné bakalářské práci.

Elektronice a kabeláží, se věnuji už déle a to, že je všudypřítomná a stává se z ní těžce likvidovatelný materiál je skutečnost, na kterou upozorňuji soustavně, ale oproti těmto faktům jsem se zaměřila více na plastové hračky, které mě fascinovali barevností, tvárností a podněcovali ve mě chuť zkoušet nové experimenty. Tato práce je poslední z celého projektu spojeného s kabely a také poslední nepřímo navazující prací na bakalářský výstup.

⁴ viz obrazová příloha č. 4 – 6

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Po dosavadních zkušenostech a osobním přístupu na ateliéru Socha a prostor, jsem se rozhodla na závěr studia v bakalářské práci pro téma *„Vnitřní hlas“*. Téma mi bylo od počátku velmi blízké a snadno jsem se s ním ztotožnila. Vnitřní hlas je tím, co aplikuji do prací po celé studium tak, jak jednou řekl Steve Jobs: *„Měj odvalu, aby hluk ostatních názorů nepřekřičel tvůj vlastní vnitřní hlas“*⁵. Vnitřní hlas je reflexí, kterou si intuitivně vytvářím na okolní svět a lidi v něm. Hlas, který reaguje pozitivním či negativním výkřikem v podobě kreativní činnosti. Jedná se o můj niterný hlas, který nikdy nespí, neustále ke mě promlouvá a nutí mě, abych ho ukázala, zhmotnila a proměnila v cosi neutěšitelného a fyzického.

Při výběrání tématu bakalářské práce jsem poslouchala svůj hlas, který mi říkal, že má práce musí být autentická, aby úzce souvisela s mým rozpoložením a s tím, co mě zajímá a okouzluje. Chtěla jsem se cítit svobodně a mít příležitost se ponořit do svých vnitřních pocitů, což mi téma *„Vnitřní hlas“* umožňovalo všemi směry.

Téma velmi blízce souvisí s projektem a studií dětského tématu společně s dětskými hračkami a elektronikou. Tato jakkoliv neobvyklá kombinace má důležitý význam a můj hlas si na tuto problematiku vytvořil skutečnou vizuální podobu, ve které jsem se rozhodla pokračovat i v bakalářské práci. Jak už jsem zmiňovala, jedná se mi o děti a dětské hračky, které postupně zcela jistě nahrazuje elektronika, čímž myslím mobilní telefony, notebooky, sluchátka, tablety a spoustu dalších chytrých elektrických vymožeností, které dnes slouží jako zábava a edukace pro děti od útlého věku. Tuto skutečnost považuji za problém a nepříjemnost, než za pozitivní evoluční pokrok, jelikož dětem uniká realita a každodenní radosti z běžného života. Ty se totiž zcela proměnily na online zážitky ze sociálních sítí, filmů a her, ale i depresí a úzkostí z negativních článků a příspěvků, které vládou světu. Tyto skutečnosti, o kterých tu mluvím, zcela zakládám na vlastní osobní zkušenosti a studii u dětí v mé rodině,

⁵ JOBS, Steve. Převzato bez jazykových úprav z: <https://citaty.net/citaty/260047-steve-jobs-mej-odvalu-aby-hluk-ostatnich-nazoru-neprekricel-t/>

u příbuzných, ale i u cizích dětí, které jsem pozorovala na různých veřejných místech. Pocity, které jsem prožívala při pohledu na jiné děti, ve mně vyvolávali jakousi úzkost a tíhu toho, co jsem sama postupným svým vývojem mohla vnímat. Proto mé pocity byly tak silné a osobní, ačkoliv při prvních setkáních s touto problematikou jsem si to neuvědomila, časem se vše zdálo více bližší, osobnější i naléhavější. Jak už to u vývoje často bývá, vše se posune dál a kolikrát i jiným nečekaným směrem, což se můj projekt zajisté posunul a stalo se z něj velmi osobní znovuzobjevování, rekapitulování a vzkříšení vnitřního hlasu. Udělala jsem si svoji reálnou studii, která se skládá z pravdivých zážitků a každý je může zaregistrovat, pokud bude sám chtít.

3 CÍL PRÁCE

„Člověk od nepaměti touží zanechat po sobě stopu, která přetrvá.“⁶

Cílem práce je posun v určitém časovém rozmezí v projektu související s dětskou tematikou zpracovávanou z mého osobního pohledu. Cílem je naslouchat svému srdci, pocitům a hlavně vyslyšet promlouvání vnitřního hlasu. Porozumět dialogu mezi skutečným živým a vnitřním skrytým já. Ráda bych, aby výstupem mé práce byl patrný posun, stejně jako v mých myšlenkách. Počátek práce se zaměřuje na okolní svět a přímou studii v reálném životě. Studie opírající se o zkušenosti získané ve veřejném prostředí a následně posunutí a uvědomění si zcela osobního přístupu k tématu a k prožití mého dětství. Cílem je pohrávat si s myšlenkou stejně jako s dětskými hračkami autenticky a vycházet z pocitů, které ve mě vzpomínky na dětství vyvolaly. Vzpomínala jsem, jak postupem času můj vztah k hračkám utichal a blízké pouto se ztrácelo. Dále jsem si uvědomila, jak se z příjemné činnosti „hraní si“ se stala spíše nudná rutina přecházející v trapnost a ponížení hlavně v odrostlejší věku. Každý se jednoho dne dostane do bodu, kdy se hračky stanou opovržením hodné, protože úhel pohledu se změní na to, že demonstrují něco přebytečného a minulého, zkrátka dětství. Z hraček rychle vyprchá vztah, který jsme si roky budovaly a jen na některé si vzpomeneme i v dospělosti.

V naprostém závěru mé práce věřím v autentický zážitek diváka, který se dokáže adaptovat na mé vnitřní pocity a aspoň na malou chvíli zažije výkřik mého vnitřního hlasu z dětství. Uvědomí si, že dětství, tak krásné, čisté a bezstarostné se náhle může proměnit do zcela jiné podoby, moderního, věkového i časového posunu, který není vždy přívětivý a klasickým radostem nakloněn.

⁶ HORÁČEK, Radek a FIŠER, Zbyněk a HAVLÍK, Vladimír. *Slovem, akcí, obrazem - příspěvek k interdisciplinarity tvůrčího procesu*. 1. dotisk 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2012. 153 s. 208 s. SPISY PEDAGOGICKÉ FAKULTY MU sv. 146. ISBN 978-80-210-5389-2.

Hlavně se domnívám, že tento zásadní posun může zcela bezmocně, nechtěně a bezmyšlenkovitě zničit krásné dětské hračky i dětství samotné. To vše jen díky přijmutí a připuštění si moderních vymožeností a nových přístupů.

Mým zásadním cílem je zaobírat se těmito myšlenkami co nejlépe a poslouchat přitom vnitřní hlasy a pocity, ve které vkládám naději a věřím tak, v co nejlepší práci, která bude reflektovat a shrnovat mé všechny dosavadní práce a zároveň bude nabízet zcela nový pohled a tedy i myšlenkový posun. Také chci překonat samu sebe s využitím dosavadních zkušeností a posunout se vpřed v této realizaci.

4 REFLEXE A DOKUMENTACE PROCESU TVORBY

4.1 PROCES PŘÍPRAVY

Veškeré přípravy, které předcházely následnému vývoji práce, jsem se snažila důkladně zvážit, abych mohla řádně pokračovat a držet se tématu i způsobu zpracování. Mé prvotní kroky patřily zpočátku skicování a následné práci na návrzích.⁷ Některé návrhy jsem zamítla prakticky hned a jiné jsem se snažila lépe promyslet a technicky vylepšit, abych je mohla následně fyzicky realizovat. Všechny ideje byly předmětem konzultací s vedoucím práce panem doc. MgA. Benediktem Tolarem. Ty poté započaly dlouhou, ale velmi vzrušující cestu plnou různých překvapení. Vše se zdálo neuvěřitelné a byla to výzva.

Další zásadní kroky týkající se určitých příprav byly a stále jsou předmětem sbírání potřebného materiálu k tvorbě samotné. Začala jsem shromažďovat potřebný plastový materiál v podobě plastových dětských hraček jakéhokoliv druhu. Uvítala jsem například dětské lopatky, hrábě, kyblíčky, panenky, vybavení do kuchyňky a na písek, autíčka a další vtipné hračky. Začala jsem kromě plastových hraček sbírat i plyšové hračky, které se ovšem neukázali jako vhodný materiál. Snažila jsem se jít úspornou cestou a hračky shánět například z bleších trhů, ze secondhandů, také z kontejnerů, využití našli i poničené a vyřazené hračky z mateřských školek. Také jsem sháněla hračky u příbuzných a své nejbližší rodiny. Hlavně jsem pracovala s vlastními, které jsem objevila na půdě a znovu je využila. Díky vlastním hračkám jsem do práce vtisknula osobitý styl plný emocí a autentičnosti, což bylo pro mě a můj vnitřní hlas, který tímto interpretuji dále, velmi důležité. Použitím svých hraček jsem do celé práce vnesla úplně jiné světlo a dodalo mi to naději autentičnosti a pravdivosti pro vytvoření práce, která bude mít duši a stane se fyzickou upomínkou.

Díky shromážděným hračkám jsem začala kompletovat vše dohromady a utvářet různé kompozice. Dalším důležitým materiálem byla mříž, která mi tvořila polovinu myšlenky, ale také podklad, který byl stěžejní pro celý výsledný

⁷ viz obrazová příloha č. 25 – 27

výstup. Jednalo se o kovovou mříž - kari síť a mříž ze staré antény. Když se zdálo vše připravené k práci bylo čas začít opravdu tvořit.

4.2 PROCES TVORBY - VÝVOJ DÍLA

Vývoj práce měl jasný směr a začala jsem pracovat s myšlenkou uskutečnění čtyř plastových obrazů, na kterých jsou aplikované a deformované plastové dětské hračky.

Prvotně mě zajímalo, s čím si dnes děti hrají, jaké jsou jejich zájmy, a co je předmětem jejich zábavy. Uvědomila jsem si, že "hračky" už u dětí moc nevidám a vše se zvrátilo k moderním technologiím či jiným vymoženostem. Hračky nemají takovou sílu jako elektronika.⁸ Zkrátka hračky dle mého názoru nejsou již aktuální oblíbenou zábavou, pokud nejsou třeba interaktivní, chytré a s mnoha funkcemi. Ať už klasické hračky nahrazuje elektronika nebo jiné předměty, věci a zájmy, je klasický svět s plnými hračkářstvími již stereotypem a pro mnohé, si troufám říci i zastaralým přežitkem.

Nad hračkami přemýšlím jako nad tvůrčím, zábavným materiálem, skrze který mohu něco důležitého předat divákovi. Něco, co možná všichni víme, jen o tom nemluvíme. Chtěla jsem se v této fázi práce zaměřit na dětství ostatních dětí, na děti obecně. Na to, co jsem vidala na veřejných místech, při běžných situacích. Čistě jen moje osobní zkušenost založená na vnímání okolního světa a lidí, dětí v něm. Nechtěla jsem si dělat žádnou online studii z internetu, číst články o statistikách prodeje nebo úbytku hraček, o tom zda si děti hrají s hračkami, nebo jestli se obecně zvedají prodeje elektroniky. Chtěla jsem poslouchat svůj vnitřní hlas, který mi říkal, abych se zastavila a rozhlédla se, dívala se pozorně a vnímala to, co vidím a soustředila se na to, jaké pocity to ve mě vyvolává. Řídila jsem se podle sebe a svých vnitřních sklonů, které mi říkali, že mé pozorování je důležité, cítila jsem potřebu to následně ventilovat dál a upozornit na to, jelikož zážitky a zkušenosti mi byly blízké, jako kdybych to

⁸ Převzato z webu: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/plysaky-z-ciny-uz-nikdo-nevozi-rika-majitel-hrackarstvi-bambule-180144>

sama moc dobře už dávno znala a jen jsem teď otevřela pořádně oči a dívala se na to z jiného úhlu pohledu. Z pohledu osobního, ale také oproštěného. Jako kdybych to všechno už jednou prožila a teď se k tomu jen vracela s odstupem času a věku.

Už v této fázi práce mi to přišlo blízke a zvláštní zároveň. Bylo zde něco, čemuž jsem současně nerozuměla a neuměla si vyložit správně. Touto celou skutečností mě hodně inspirovala kniha od Krištofa Kintery a citace vystihující mé některé pocity: *“Tak hlavně, zkuste: NIC SI O TOM NEMYSLET. NEJDE TO. Zkoušel jsem to párkrát a nikdy to nešlo.”*⁹ Jeho kniha mi přišla nadčasová a plná souznění týkajícího se mého problému, proto zde uvedu ještě jednu citaci: *“Že stejně, když něco nechceme, tak to stejně je a my v tom jedem.”*¹⁰

V rámci aplikované deformace materiálu, kterou v obrazech uplatňuji jsem se inspirovala od umělkyně Carol Bove a to především ve způsobu ztvárnění plastového materiálu, například v pracích *Tragic Deviousness* a *Tin Sunset*, kde cítím jistou paralelu ve vizuální podobě ztvárnění materiálu, ačkoliv se v mém případě nejedná o kov, ale o plast, který v díle recykluji a dávám mu jinou formu. Uvědomuji si odlišnost materiálu, s kterým oproti umělkyni pracuji. Dále mě inspiroval umělec Pierre Castignola prací *Times Four Armchair*, kde v díle využívá plastové židle. V rámci upotřebení přebytečného plastu jsem také použila plastovou židli, ale s jiným druhem zpracování a aplikované deformace teplem. Dalším umělcem, který mě fascinoval ve svém díle byl italský umělec Alberto Burri s prací *Burning man*, kde přímo propaluje plastový materiál a vytváří díky destrukci materiálu velkoformátové, roztékající se obrazy. A na tomto principu pracuji i já ve své bakalářské práci.

⁹ KINTERA, Kryštof. *Nic si o tom nemyslet*. Praha: Baobab, 2017. ISBN 978-80-7515-064-6.

¹⁰ Tamtéž

4.2.1 CYKLUS 4 OBRAZŮ (2022)

Přemýšlela jsem, jak celkovou myšlenku a realizaci uchopím. V předchozích pracích, kde jsem také pracovala s hračkami vznikly převážně sochy a objekty situované do prostoru. Práci, která měla být prostorová a pohledová ze všech stran jsem měla vyzkoušenou a moc mě bavila, ale chtělo to změnu, nový přístup a pohled na věc. Chtěla jsem se zaměřit na více tradiční, klasičtější prezentaci. Dětské hračky mají tradici a jsou tu takřka odjakživa, stejně jako obrazy v galerii, které představují ikonu tradičního a uznávaného umění. Obrazy vystavované v galerijních prostorech respektuje každý, i neznalí diváci, kteří je berou, jako naprosto nezpochybnitelné umění, což mi bylo inspirací pro vytvoření nástěnných, částečně plošných plastových obrazů. „Plastové obrazy“ je spíše pracovní název, který ale vystihuje celkový vzhled, jelikož se všechny skládají z plastových hraček aplikovaných na mříž.

Proces vývoje probíhal velmi interaktivně. Ze začátku jsem zkusila pár zkoušek a experimentů, na kterých jsem pozorovala deformaci a tvárnost plastu. Testovala jsem, jak velká změna na hračkách nastane, jak se po zahřátí chovají a jaké mají následně funkce a možnosti další práce. Na prvních zkouškách jsem vybírala různé druhy plastů, některé hračky byly měkké, tvrdé nebo gumové. Šlo mi o to vědět, jaký druh plastu, z kterého jsou hračky vyrobeny, bude pro mě ideální a vhodný k práci. Další postupné kroky vedly k otázce regulace teploty, která byla na hračky aplikovaná. Při určité teplotě některé hračky začaly hořet, roztékat se, nebo jen měknout a některé nebyly vhodné k tavení vůbec. Tyto experimenty bylo nutné provést z důvodu pochopení tvárnosti plastového materiálu, byly hlavně o poznání chování plastu v jiných teplotních podmínkách.

Ohledně samotné práce s materiálem, byly lehce nepříjemné zapáchající výpary uvolňující se ze samotných hraček. Z jiného pohledu tavení a zahřívání plastů určitě není ekologické a přívětivé k přírodě a ovzduší, čehož jsem si vědoma, ale na druhou stranu plastové hračky, které jsem sehnala a využila na další práci neskončily v kontejneru k likvidaci, která bývá také ekologicky a technicky náročná.

Myšlenka není pozitivní z hlediska stálé produkce a úbytku používání hraček, což je problém, který stojí k zamyšlení. Zde vyvstává otázka, zda je moje činnost méně nebo více škodlivá pro okolní prostředí. Otázku ohledně ekologie bych nadále nechala otevřenou, jelikož ať tu napíši, jak pozitivní či negativní dopady, určitě se najde mnoho názorů, které mě podpoří i odsoudí. Je to jen otázka pohledu, jak se na to díváme a jak k této problematice přistupujeme. Je to složité a zabere mnoho času správně odpovědět, a tak si říkám, že možná ani správná odpověď není.

Jak už jsem říkala, mým cílem bylo vytvořit čtyři plastové obrazy. Nesmím opomenout zmínit kromě hraček kovové mříže, které jsou nedílnou součástí všech obrazů. Práce využívá dva typy mříží - kari síť a mříž ze staré antény. Jsou důležité pro technologický postup, ale také pro umocnění myšlenky. Mříže slouží jako podklad a zároveň symbolizují tvrdou realitu ústupu hraček. V přeneseném významu vnímám mříže jako důležitý nejen stavební prvek, který se používá do základů ve stavebnictví a je tak důležitým nosným článkem, ale i jako základ dětství spojený s hračkami, jelikož dětství samotné nám tvoří hodnoty a základ do života. Hračky se stávají utlačovanými moderními vymoženostmi. S přibývajícím věkem dětí se elektronika stává jejich každodenním parťákem a z hraček se stává pouze sentimentální vzpomínka na dětství. Mříže opisným, úderným způsobem vězní hračky, stejně jako je moderní doba potlačuje, ignoruje a uzavírá do minulosti. Všechny čtyři obrazy jsou prezentované s určitým odstupem od stěny, pro lepší prostorové vnímání díla.

Konvička a kyblík (2022)

První obraz s názvem *Konvička a kyblík (2022)*¹¹ byl z mého pohledu dost experimentální a odvážný. Ze začátku jsem spíše než kompozici řešila úspěšné natavení hraček na mříž. Hračky jsou do mříže promáčknuté, propletené a roztavené tak, aby s podkladem ideálně splynuly. Díky své něžnosti, barevnosti se hračky poprvé dostaly do dialogu s industriální a neopracovanou mříží. U tohoto prvního obrazu jsem blíže zjistila, jak v tavení postupovat, jaké hračky používat a ujasnila jsem si následné kompozice.

Na obraze byla využita široká škála barevnosti všech použitých hraček a důraz jsem kladla na jejich zářivý a poutavý vzhled. Použila jsem například konvičky, lopatky, síto na písek, delfína, dinosaury, malé kuželky, bábovičky a další dětské hračky různého typu i účelu. Chtěla jsem upozornit převážně na hračky, tudíž jsem v tomto případě potlačila mříž do pozadí a snažila se, aby byla méně patrná a převládaly na ní pouze hračky, které vystupují do popředí. Celá kompozice je řešená tak, aby hračky lemovaly okraje obrazu a „přetékal“ na všechny strany.

Zelený traktor (2022)

Druhý obraz *Zelený traktor (2022)*¹² byl vytvořen s větší zkušeností s tavením plastu. Na tomto obraze je použita jiná podkladová mříž oproti prvnímu obrazu - kovová anténa. U předešlého obrazu jsem barevnost nechala více nahodilou, experimentální a výraznou. V tomto obraze jsem se snažila o harmonické a příjemné spojení barev. Volila jsem zelenou, žlutou a oranžovou jako primární a stěžejní barvy v obraze. Hledala jsem hračky, které měly splňující barevnost a následně jsem je kompozičně k sobě ladila a tavila. Použila jsem například konvičku, síta na písek, bábovičky a dokonce i panenku, která byla pro mě nejodvážnějším prvkem společně s celým traktorem.

¹¹ viz obrazová příloha č. 7

¹² viz obrazová příloha č. 8

Zahrádka (2022)

Třetí obraz *Zahrádka (2022)*¹³ jsem se snažila více odlehčit a přemýšlet nad kompozicí i barevností hraček. Chtěla jsem ho pojmout více esteticky, harmonicky, aby byl více primárně příjemný divákovi na pohled. Opět je zde použitá mříž - kari síť. Barevnost hraček je převážně zeleno-žlutá až červená s prvky růžové. Zelená barva s kombinací lehce žluté má být uklidňující, červená dodává obrazu trochu rázu a prvky růžové na sebe upozorňují a dodávají celkovému vzezření veselý omlazující dojem. Mříž je prořezávána z estetického hlediska a tím vznikla uvolněná a vzdušná místa, která obraz otevřela a dala mu možnost průhledy zkoumat plastové natavené hračky.

Kuchyňka (2022)

Poslední čtvrtý obraz – *Kuchyňka (2022)*¹⁴ je pojednán s velkou oblibou a nadšením. Opět jsem použila mříž ze staré antény, která není v tomto případě prořezávána a má ponechán původní tvar, který je sám o sobě zajímavý. Řešila jsem primárně kompozici a původní účel použitých hraček. Vybrala jsem hračky, které se týkaly pouze dětské kuchyňky a kuchyňského nádobíčka. Barevně tu převažuje žlutá, která je vesele doplněna oranžovými, červenými a zeleno-modrými prvky. Považuji tento obraz za nejvtipnější a nejjemnější ze všech, není zde tolik patrná brutalita tavení a smutná skutečnost destrukce z úbytku hraček.

Shrnutí

Všechny čtyři obrazy působí přívětivě, oproti tomu, jaké poselství a informace v sobě nesou. Víím, že skutečnost není tak milá, ale zprvu jsem nechtěla vyvolat tragické pocity, spíše na to jen lehce upozornit, ukázat čemu všichni přihlížíme a podnítit diváka k sebereflexi. Obrazy zatím nepracují s vrstvením hraček přes sebe v takové míře, jako například v práci *Pískoviště (2023)*.

¹³ viz obrazová příloha č. 9

¹⁴ viz obrazová příloha č. 10

4. 2. 2 *Pískoviště (2023)*

Další prací, která soustavně navazuje na Cyklus 4 obrazů nese název *Pískoviště (2023)*¹⁵. Práce převážně směřovala ke zvětšení celého formátu obrazů, protože jsem chtěla vytvořit mnohem více monumentálnější a ohromující obraz, než u předchozích menších formátů. Zachovala jsem stejnou myšlenku spojenou s tavením hraček i princip použití mříže, jen s rozdílem mnohem větší velikosti a prostorovosti, kterou jsem utvářela vrstvením hraček na sebe. Mříž mi zde opět slouží jako nezpochybnitelný, celistvý základ dětství a nosný prvek, který je součástí celého díla. Na velkém formátu o rozměrech: šířka 135 cm, výška 148 cm, hloubka / do prostoru 40 cm, jsem chtěla vyzkoušet práci s rozsáhlou kompozicí na velké ploše, což byla výzva, jelikož jsem nikdy předtím nevytvářela obraz, který není malovaný barvami, ale hračkami. Všechna práce byla předmětem konzultace s vedoucím práce. Samotný proces byl téměř neměnný od předchozího, jen s použitím jiných mnohem větších hraček, mohutnější, těžší mříže a odpadového plastového materiálu. Opět jsem v celém formátu řešila kompozici i barevnost, ovšem kompozice se později ukázala jako mnohem důležitější faktor, než řešení barevnosti. Všechny hračky jsem se snažila umisťovat systematicky, promyšleně na mříž a tavila je horkovzdušnou, později plynovou pistolí a následně jsem je tvarovala a formovala do požadovaného vzhledu. Z hraček jsem použila například lopatky, kyblíčky, síta, kuželky, nákupní košíčky, ale také celé auto nebo kolečko a mnoho dalšího.

Přebytečným plastovým materiálem, který s oblibou recyklace uplatňuji, aby mi vyplnil vzdušná, volná místa, jsem dosáhla určitého přesycení a honosnosti materiálu ve vrstvách. Považuji plastový přebytečný materiál za nedílnou, doplňující součást obrazu, pro vytvoření autentičnosti a monumentality práce. Chtěla jsem docílit velkolepých účinků a upoutat pozornost diváka.

¹⁵ viz obrazová příloha č. 11 – 13

4. 2. 3 S hračkami na výlet (2023)

Vytvořením díla *S hračkami na výlet (2023)* se projekt s hračkami zase posunul kupředu. Jedná se o soubor, ve kterém jsem vybrala dva staré výplety kol a pojednala je oba trochu rozdílně, ovšem se stejnou podstatou. Kola pro mě skvěle prezentují myšlenku opakovatelnosti, sériovosti a naprostého nezastavitelného poblouznění dnešní moderní dobou, která se neustále točí a zrychluje svůj vývoj. Obě kola se mi líbila i z důvodu, že mají jasně daný formát, se kterým musím pracovat a nelze ho z podstaty změnit.

Já sama jsem v této moderní době uvízla, stejně jako všichni mladí lidé. Dostávám se do určitého víru vlastního života, který mi utíká, ani nevím jak. Stejně tak, jak život běží rychlým krokem, i dětství a radostná dětská léta mi unikly a jediné, co zbylo jsou vzpomínky, se kterými se vracím zpět a opět roztáčím ono symbolické virtuální kolo uplynulých, prožitých let a ohlížím se za nimi se zamyšlením.

Vytvořila jsem dvojici prostorových plastik obsahující velké množství dětských hraček a dalšího plastového materiálu. V tomto souboru je mnohem patrnější plastový materiál, který zde přiznávám a pracuji s ním stejně jako s dětskými hračkami. Považuji ho za stejně cenný a potřebný materiál, který využívám z důvodu recyklace a popularity, oblíbenosti materiálu. Důvodem je skvělá symbolika v přebytku a nenasytnosti společnosti tímto médiem, který je dnes všudypřítomný a je součástí našeho života. Stavím ho do kontextu dnešní doby, kdy je plast samozřejmostí a po splnění svého účelu se stává odpadem. Plastový materiál zahrnuje a nahrazuje jiné mnohem šetrnější materiály, i když jeho historie není tak bohatá a jedná se spíše o "nový" typ materiálu, který svět začal vyrábět. Dětské hračky jsou také převážně plastové. V obou případech vidím v materiálu souvislost s dnešní dobou. Prezentuji částečně minulost, která je pro mě patrná v hračkách, ta se snoubí s přítomností a modernou, kterou vidím v samotných plastech. Oba objekty kol pracují s prostorem v ploše na obou stranách díla. Díky tomu se může objekt prezentovat plně v prostoru.

S hračkami na výlet – přední (2023)

V této práci jsem pracovala s vrstvením materiálu, podobně jako je tomu v samotné “malbě” hračkami. Prvně jsem si vytvořila podklad z plastového materiálu, který se teplem spojoval dohromady a vytvářel zajímavé skulptury. Po těchto vrstvách jsem přidávala další s hračkami, které tvoří stěžejní a největší plochu v celém výpletu. Rozměry celého objektu jsou: Ø 65 cm, hloubka do prostoru 46 cm (cca 23 cm z každé strany kola).

Toto první kolo je krokem k vlídnějšímu, hezčímu pojetí dnešní brutality v nedostatečném používání hraček, čímž zaniká obyčejná hravost dětí.¹⁶ Bohužel i pro mě jsou hračky minulostí a díky nim se mi dnes vrací pouze neúplné, vzácné vzpomínky na dětství.

Práce vrací hračky do koloběhu života v jiné přetvořené formě. Skulptura a masitost navrstvených hraček vytváří svůj vlastní příběh, který si lze vyložit různě. Přichází dobré i špatné vzpomínky, které žijí v mé hlavě, ale časem na ně zapomínám a jen některé útržky z nich se dostávají ven.

S hračkami na výlet – zadní (2023)

Druhé kolo jsem také započala umístováním plastového materiálu dovnitř do výpletu kola.¹⁷ Chtěla jsem, aby plast zatékal dovnitř a postupně se spojoval se samotným kolem. Vrstvy materiálu se po zahřátí plynule propojovaly do sebe a vše mělo jednotný celistvý ráz se strukturovaným, zajímavě členitým povrchem. Plast vytvářel mnohotvárnou, nepravidelnou plochu, která svoji surovostí a neotřelostí dobře souzněla se samotným výpletem i ráfkem celého kola. K tomuto plastovému materiálu jsou do opozice jakési brutality nataveny dětské, barevné hračky, které se utápí v plastovém materiálu, který je všudypřítomný a nadbytečný.

¹⁶ viz obrazová příloha č. 14 – 15

¹⁷ viz obrazová příloha č. 16 – 17

4. 2. 4 Večerníčková jízda (2023)

Konečným vyústěním práce představuji vtipně pojatý readymade kola nesoucí název *Večerníčková jízda (2023)*¹⁸. V tomto objektu jsem vycházela z dětské pohádky na dobrou noc, neboli jinak známý večerníček. Večerníček mi pomáhá navodit atmosféru dětství a závěrečně propojuje toto téma. Inspirovala jsem se úvodní znělkou na začátku každé pohádky, kde večerníček jezdí na své jednokolce, jakožto jeden z jeho dopravních prostředků. Snažila jsem se celou jednokolku převést do zvětšené podoby. Objekt je nadživotní velikosti, oproti té pohádkové a přesto si zachovává charakter klasické jednokolky, od sedačky, šlapek spolu s řetězem, který vede dolů, až po kolo, které jsem pojednala dětskými hračkami.

Objekt je složen z částí staré esky, kterou jsem využila z důvodu recyklace. Ponechala jsem i typicky modrou barvu pro podpoření autentičnosti původního kola, podtrhnutí dětského tématu i pohádky, kde večerníček jezdí po modré obloze. Výplet kola vyplněného hračkami jsem řešila podobně jako u předchozích prací. Opět je v podkladu použit recyklovaný přebytečný plastový materiál. Hračky jsem umísťovala z obou stran a snažila se o nejlepší kompozici a dojem, že hračky vylézají z kola ven.

Stejně tak jako dětství je spojené s hračkami, je spjaté i s pohádkami, právě jako je večerníček, proto si myslím, že vytvořením této poslední práce smysluplně a vtipně uzavírám celou bakalářskou práci.

¹⁸ viz obrazová příloha č. 18 – 19

5 POPIS DÍLA A TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Přestože dílo prošlo od začátku vývoje určitými změnami a inovacemi, zachovalo si svoji původní myšlenku, která je srozumitelně interpretována divákovi od samotného počátku, až po výsledný konečný vzhled. Nejedná se pouze o jeden umělecký výtvar, ale o sérii samostatných i vzájemně propojených plastik a objektů, které přímo souvisí s tématem vnitřního hlasu a zároveň s mým dětstvím a dětskými hračkami, které jdou ruku v ruce s touto hlavní myšlenkou bakalářské práce. Vzájemná propojenost materiálů a způsobů zpracování je velmi osobní a konceptuálně promyšlená. Velká část přístupu v myšlení je také obecně aplikovatelná na ostatní dospělé, děti a okolní prostředí.

Celá práce započala čtyřmi plastikami zavěšenými vertikálně na zeď. Jedná se o *Cyklus 4 obrazů (2022)*. Kde jsou umístěny plastové dětské hračky různého účelu, vzhledu a barvy. Všechny čtyři obrazy se propojují nejen stejnou myšlenkou, ale i dětskými hračkami, které jsem volila pestře barevné, veselé a rozmanité. Hračky jsou umístěny do formátu dvou typů kovových mříží v podobných rozměrech.

Cyklus čtyř obrazů (2022), rozměry:

1. *Konvička a kyblík (2022)* – cca 40 × 56 cm
2. *Zelený traktor (2022)* – cca 65 × 35 cm
3. *Zahrádka (2022)* – cca 40 × 48 cm
4. *Kuchyňka (2022)* – cca 55 × 35 cm

Dále jsem pracovala s mnohem větším formátem a plochou, na kterou jsem tavela plastové hračky, ale mnohem více jsem se zaobírala kompozicí a výslednou barevností. Práce se jmenuje *Pískoviště (2023)*. Šířka obrazu je 135 cm - počítáno i s přesahy hraček přes mříž, výška je 148 cm, hloubka obrazu/přesah do prostoru je 40 cm (počítáno i se zadní stranou).

Práci jsem dále směřovala tak, abych si vyzkoušela, jak aplikovat velkou masu hraček na kompaktní smysluplnou plochu, která nebude čistě jen podklad, ale stane se součástí celého díla. Vznikla dvojice kol, s názvem *S hračkami na*

výlet (2023), ve které jsem pracovala se starými koly, symbolizující nekonečný koloběh, opakovatelnost a rychlost. První kolo *S hračkami na výlet – přední (2023)* je obklopené převážně hračkami a tvoří působivou plastiku o rozměrech: průměr kola samotného je 65 cm, šířka do prostoru (včetně hraček) je 46 cm (cca 23 cm z každé strany kola). Druhé kolo *S hračkami na výlet – zadní (2023)* je od hraček lehce oproštěné, jelikož větší plochu tvoří recyklovaný, s oblibou používaný, plastový materiál, který považuji za nedílnou součást v kombinaci s hračkami. Průměr kola je stejný jako u předchozího, tedy 65 cm, šířka do prostoru z jedné strany kola je 18 cm, z druhé strany 17 cm – měřené od středu kola.

Poslední prací v bakalářské práci je *Večerníčková jízda (2023)*, která je inspirovaná dětskou pohádkou na dobrou noc a večerníčkovou jednokolkou. Jedná se o nadživotně zvětšený objekt s výškou 335 cm od země nahoru k sedlu. Rozměr mezi sedlem a středem šlapek činí 60 cm. Šlapky jsou od středu kola / tyče v rozpětí 14 cm na každou stranu. Průměr kola je 50 cm. Hračky z jedné strany přesahují do prostoru o cca 21 cm, z druhé strany o cca 33 cm (počítáno od středu kola do šířky).

Co se týče zasazení mé práce do uměleckého kontextu, pokusila bych se zařadit k tomu, že práce utváří převážně sochařské prostorové objekty s náznakem readymade. Snažím se zpracovávat své myšlenky, pocity a tvořit v duchu moderního umění s propojením různých odvětví a materiálů. Velmi obdivuji sochaře Krištofa Kinteru a v jeho pracích vidím svobodné, vtipné a neotřelé kombinace, kterých se snažím také docílit. V určitých aspektech v jeho práci vnímám inspiraci pro pokračování ve své tvorbě.

Nářadí a pracovní pomůcky, které jsem použila:

Horkovzdušná pistole, tavná pistole, ochranné pracovní rukavice, tepelně odolné pracovní rukavice, respirátor, kombinované kleště, vrtáky na kov, šroubovák, pila na kov, aku vrtačka, úhlová bruska, kotouče na řezání a broušení, ochranné brýle, plynová bomba, plynová pistole, zapalovač, svařovací zdroj.

6 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Hlavním přínosem pro obor považuji neotřelé, nestandardní propojení různých materiálů a jejich spojení k vytvoření komplexního uměleckého díla. Výsledná práce je esteticky vnímatelná, emočně silná a vypovídající k divákovi v celé její šíři. Má práce navazuje na osobní myšlenky a pocity, ale také se dokáže ztotožnit s obecně vnímatelnými skutečnostmi, které zaznamená každý z nás, pokud bude jen trochu pozorný. Pozitivní část vidím v naléhavé provokaci společnosti a upoutání pozornosti výstupem, který obsahuje obyčejné každému známé předměty, které stavím do jiné neotřelé pozice a vytvářím jimi nátlak na diváka a snažím se v něm vyvolat různé vzrušující pocity. Celkově se snažím pobouřit veřejnost a nastavit jí zrcadlo této problematiky.

Série objektů fungují jako samostatně prezentovatelné objekty, které vypráví příběh a jsou autenticky a cíleně pojednány, aby vystihovaly myšlenky celé práce. Kombinace materiálů společně vytváří pravdivý dojem o seberealizaci mého vnitřního hlasu.

Práce nabádá k zamyšlení se nad rychlostí a změnou dnešní moderní doby, nad tím, že díky něčemu co považujeme za moderní a geniální vymoženosti ztrácíme lidskost, hravost a vzpomínky na tradiční dávno zapomenuté radosti. Chci upozornit na důležitost minulosti a na to, že je správné se za ní ohlížet, inspirovat se z ní a uchovat si to nejlepší i do dnešních dnů, nejen pro nás, ale i pro děti, které dnes žijí jen v urychlené stresující době, která ubíjí nás všechny. Věřím, že má práce ukáže lidem, že se mohou zastavit, zamyslet a zasmát se nad něčím barevným, ať už příjemným nebo ne, ale podle mého názoru dostatečně vypovídajícím o mém záměru.

7 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

7.1 KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA

FIŠER, Zbyněk a HAVLÍK, Vladimír a HORÁČEK, Radek. *Slovem, akcí, obrazem - příspěvek k interdisciplinaritě tvůrčího procesu*. 1. dotisk 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2012. 153 s. 208 s. SPISY PEDAGOGICKÉ FAKULTY MU sv. 146. ISBN 978-80-210-5389-2.

KINTERA, Kryštof. *Nic si o tom nemyslet*. Praha: Baobab, 2017. ISBN 978-80-7515-064-6.

7.2 INTERNETOVÉ ZDROJE

Převzato z webu: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/plysaky-z-ciny-uz-nikdo-nevozi-rika-majitel-hrackarstvi-bambule-180144>

JOBS, Steve. Převzato bez jazykových úprav z: <https://citaty.net/citaty/260047-steve-jobs-mej-odvahu-aby-hluk-ostatnich-nazoru-neprekrice-l/>

8 RESUMÉ

The topic of my bachelor's thesis is „Inner voice“. I am into meaningless use of children's toys. Toys are often replaced by electronics nowadays and classical actions, such as „playing“, are unfortunately being forgotten. So, my series of plastic objects was made narratively from my own story or stories from other people, who can find in it themselves, connections or their memories. My intention was that plastics can mirror my thoughts, feelings that I have lived in the childhood and I kept those memories inside of me and carried them into the present days. For being more authentic in my artwork I worked mainly with my own toys, which I loved and I spent with them a lot of time when I was a little girl.

So, thanks to this material which is basically personal to me I am creating a complete story about my childhood and here I create generally graspable and familiar associations reacting to childhood. I focused my attention to the details, where I find general similarity and applicability to viewers, as personalities with a similar story that I believe.

I made a series of plastic artwork and objects with a full range of layers of plastic that I put into the grids with the primary use of children's toys and waste plastic, which I also used for the purpose of recycling the material. With plastic toys and with this material itself I worked in total. I wanted to achieve the goal that my work should be so authentic and emotional and strong.

9 SEZNAM PŘÍLOH

Obrazová příloha č. 1 — *Kořeny moderní doby (2021)*.
celkový pohled.

Obrazová příloha č. 2 — *Série 4 objektů – Ospalé kabely (2021)*.

Obrazová příloha č. 3 — *Postýlka – Ukradené dětství (2022)*.
fotografie z výstavy v DEPO 2015.

Obrazová příloha č. 4 — *Série 13 objektů – Dětská radost (2022)*

Obrazová příloha č. 5 — *Série 13 objektů – Dětská radost (2022)*.

Obrazová příloha č. 6 — *Série 13 objektů – Dětská radost (2022)*.

Obrazová příloha č. 7 — *Konvička a kyblík (2022)*.

Obrazová příloha č. 8 — *Zelený traktor (2022)*.

Obrazová příloha č. 9 — *Zahrádka (2022)*.

Obrazová příloha č. 10 — *Kuchyňka (2022)*.

Obrazová příloha č. 11 — *Pískoviště (2023)*. celkový pohled zepředu.

Obrazová příloha č. 12 — *Pískoviště (2023)*. pohled z pravé a levé strany.

Obrazová příloha č. 13 — *Pískoviště (2023)*. jednotlivé detaily.

Obrazová příloha č. 14 — *S hračkami na výlet – přední (2023)*.
příklad způsobu prezentace. dva různé pohledy zepředu.

Obrazová příloha č. 15 — *S hračkami na výlet – přední (2023)*.
příklad způsobu prezentace. pohled na obě strany kola.

Obrazová příloha č. 16 — *S hračkami na výlet – zadní (2023)*.
příklad způsobu prezentace. pohled zepředu.

Obrazová příloha č. 17 — *S hračkami na výlet – zadní (2023)*.
příklad způsobu prezentace. pohled na obě strany kola.

Obrazová příloha č. 18 — *Večerníčková jízda (2023)*.
celkový pohled – natočený ze třech stran.

Obrazová příloha č. 19 — *Večerníčková jízda (2023)*.
detaily z obou stran kola.

Obrazová příloha č. 20 — Postup práce – *Konvička a kyblík (2022)*.
Zelený traktor (2022). záznam postupu na jednotlivých obrazech.

Obrazová příloha č. 21 — Postup práce – *Pískoviště (2023)*.
začátek práce a detaily posunu.

Obrazová příloha č. 22 — Postup práce – *S hračkami na výlet (2023)*.
první fáze práce.

Obrazová příloha č. 23 — Postup práce – *S hračkami na výlet (2023)*.
druhá fáze práce.

Obrazová příloha č. 24 — Postup práce – *Večerníčková jízda (2023)*.
jednotlivé pracovní fáze – tavení plastového materiálu a hraček.

Obrazová příloha č. 25 — Skici, návrhy, počáteční kresby.

Obrazová příloha č. 26 — Skici, návrhy, počáteční kresby.

Obrazová příloha č. 27 — Skici, návrhy, počáteční kresby.

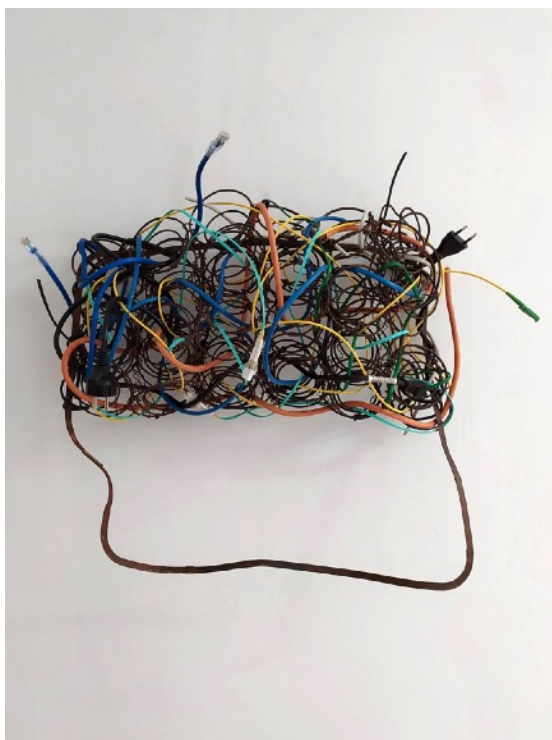
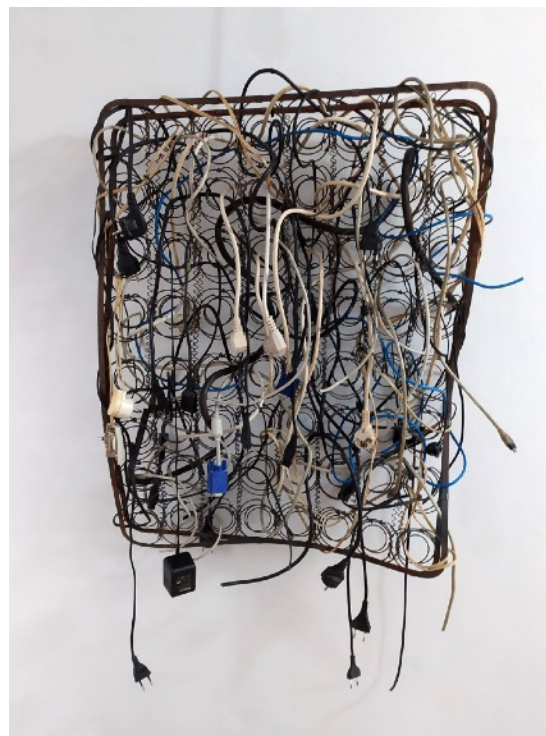
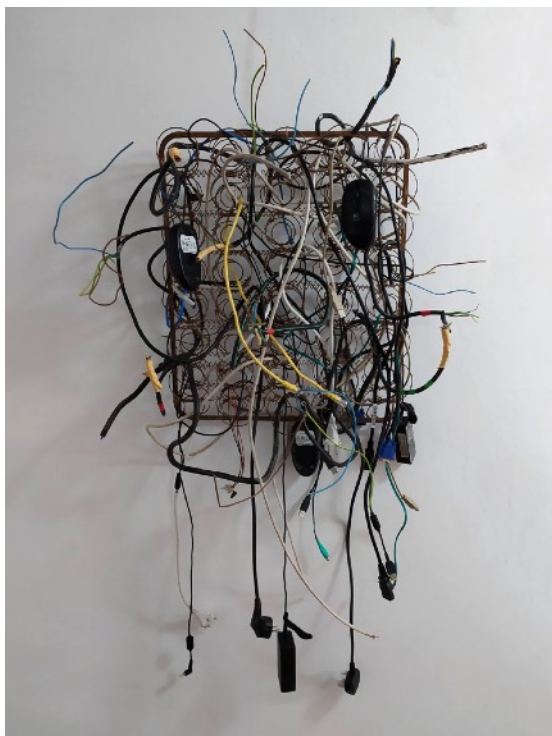
10 PŘÍLOHY

Obrazová příloha č. 1 — *Kořeny moderní doby* (2021).
celkový pohled. foto vlastní.

Obrazová příloha č. 2 — Série 4 objektů – *Ospalé kabely* (2021).

foto vlastní.

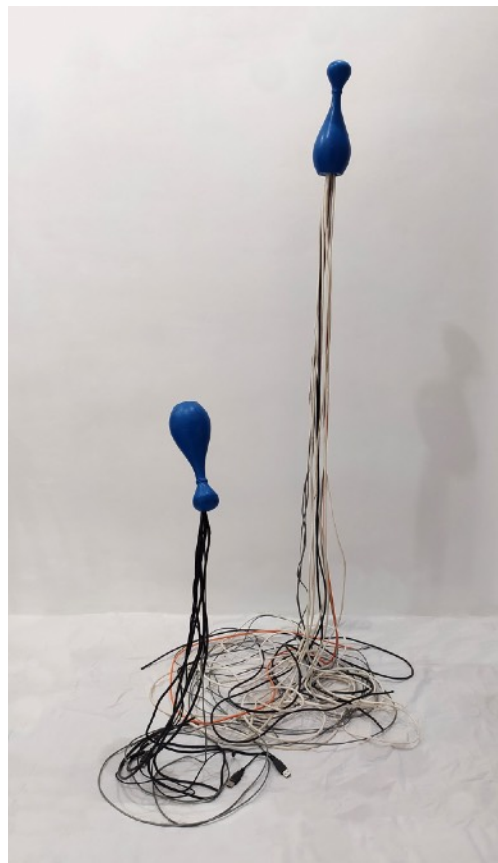

Obrazová příloha č. 3 — *Postýlka – Ukradené dětství* (2022).
fotografie z výstavy v DEPO 2015. foto vlastní.

Obrazová příloha č. 4 — Série 13 objektů – *Dětská radost* (2022).

foto vlastní.

Obrazová příloha č. 5 — Série 13 objektů – *Dětská radost* (2022).
foto vlastní.

Obrazová příloha č. 6 — Série 13 objektů – *Dětská radost* (2022).
foto vlastní.

Cyklus čtyř obrazů (2022). rozpracovaná bakalářská práce. pohledy zepředu na jednotlivé obrazy. foto vlastní.

Obrazová příloha č. 7 — *Konvička a kyblík (2022)*. první obraz zleva. cca 40 × 56 cm. (Postup práce — viz obr. příloha č. 20)

Obrazová příloha č. 9 — *Zahrádka (2022)*. obraz zprava. cca 40 × 48 cm

Obrazová příloha č. 11 — *Pískoviště (2023)*. bakalářská práce.
celkový pohled zepředu. foto vlastní. (Postup práce — viz obr. příloha č. 21)

Obrazová příloha č. 12 — *Pískoviště (2023)*. bakalářská práce.
pohled z pravé a levé strany. foto vlastní.

Obrazová příloha č. 13 — Pískoviště (2023). bakalářská práce.
jednotlivé detaily. foto vlastní.

Obrazová příloha č. 14 — *S hračkami na výlet – přední (2023)*.
bakalářská práce. příklad způsobu prezentace. dva různé pohledy
zepředu. foto vlastní. (Postup práce — viz obr. příloha č. 22 – 23)

Obrazová příloha č. 16 — *S hračkami na výlet – zadní (2023)*.
bakalářská práce. příklad způsobu prezentace. pohled zepředu. foto
vlastní. (Postup práce — viz obr. příloha č. 22 – 23)

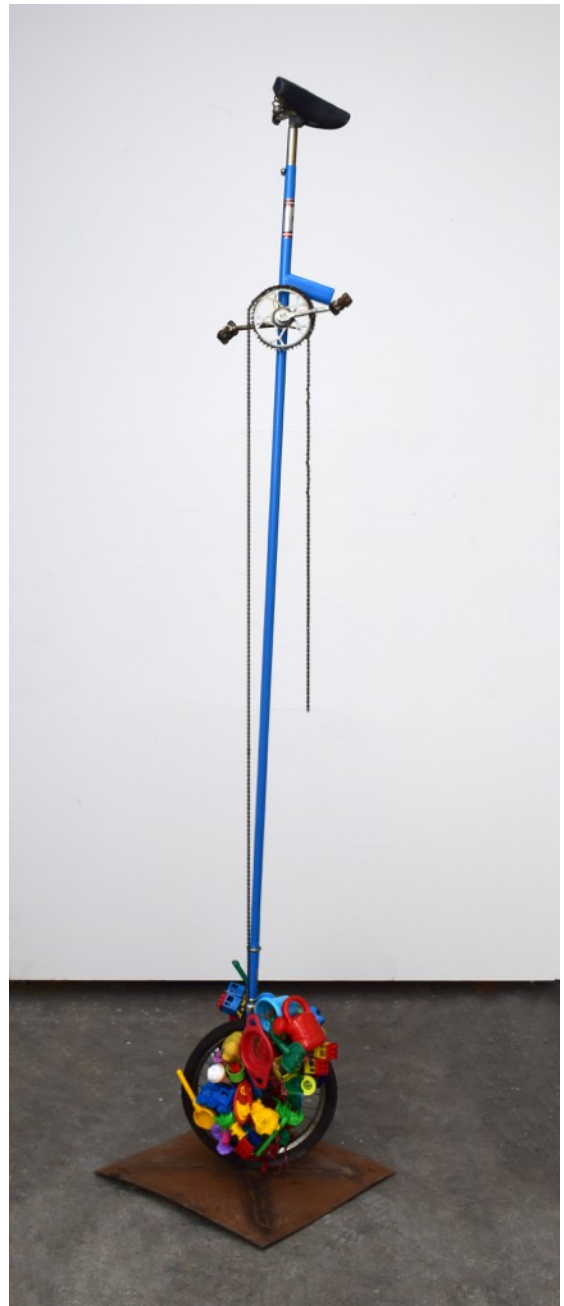
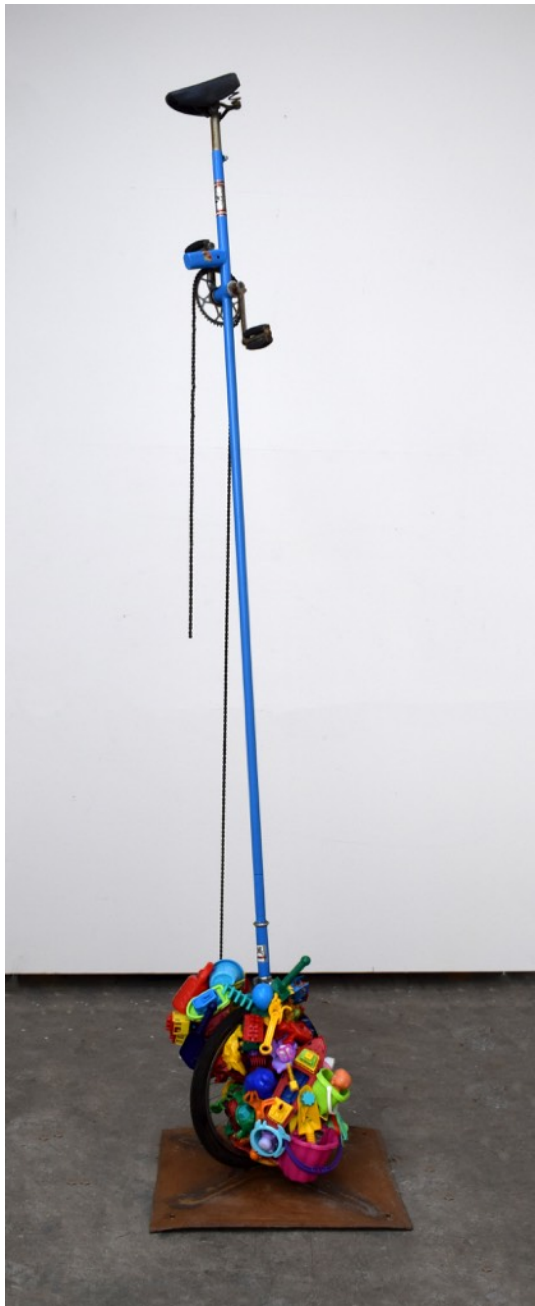
Obrazová příloha č. 17 — S hračkami na výlet – zadní (2023).

bakalářská práce. příklad způsobu prezentace. pohled na obě strany kola. foto vlastní.

Obrazová příloha č. 18 — Večerníčková jízda (2023).

bakalářská práce. celkový pohled – natočený ze třech stran. foto vlastní. (Postup práce — viz obr. příloha č. 24)

Obrazová příloha č. 19 — Večerníčková jízda (2023).
bakalářská práce. detaily z obou stran kola. foto vlastní.

Obrazové přílohy k procesu práce

Obrazová příloha č. 20 — Postup práce – *Konvička a kyblík (2022). Zelený traktor (2022)*. záznam postupu na jednotlivých obrazech. foto vlastní

Obrazová příloha č. 21 — Postup práce – Pískoviště (2023).
začátek práce a detaily posunu. foto vlastní

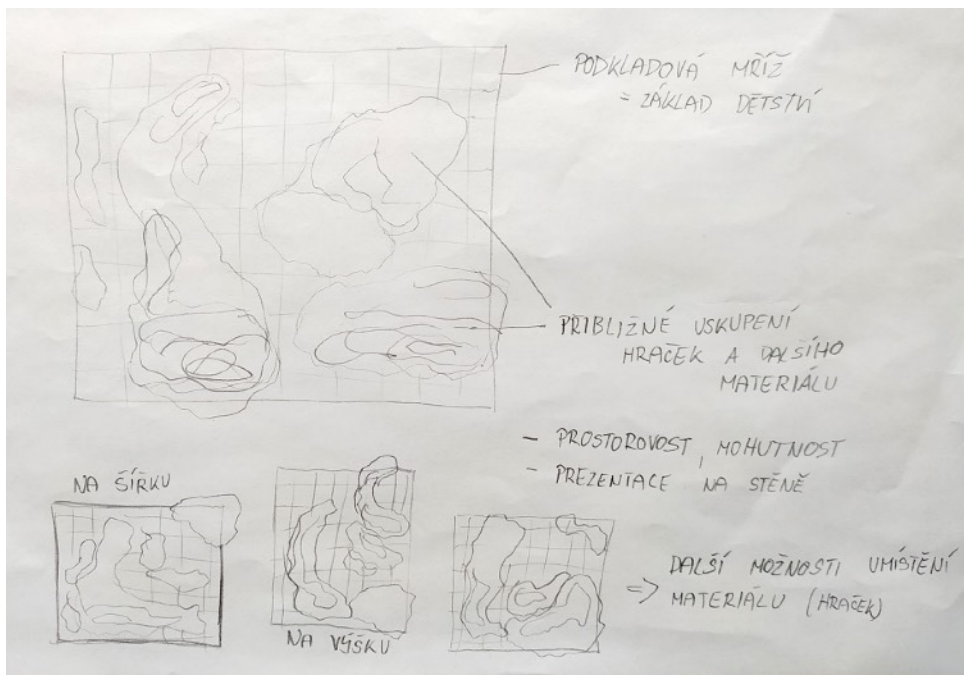
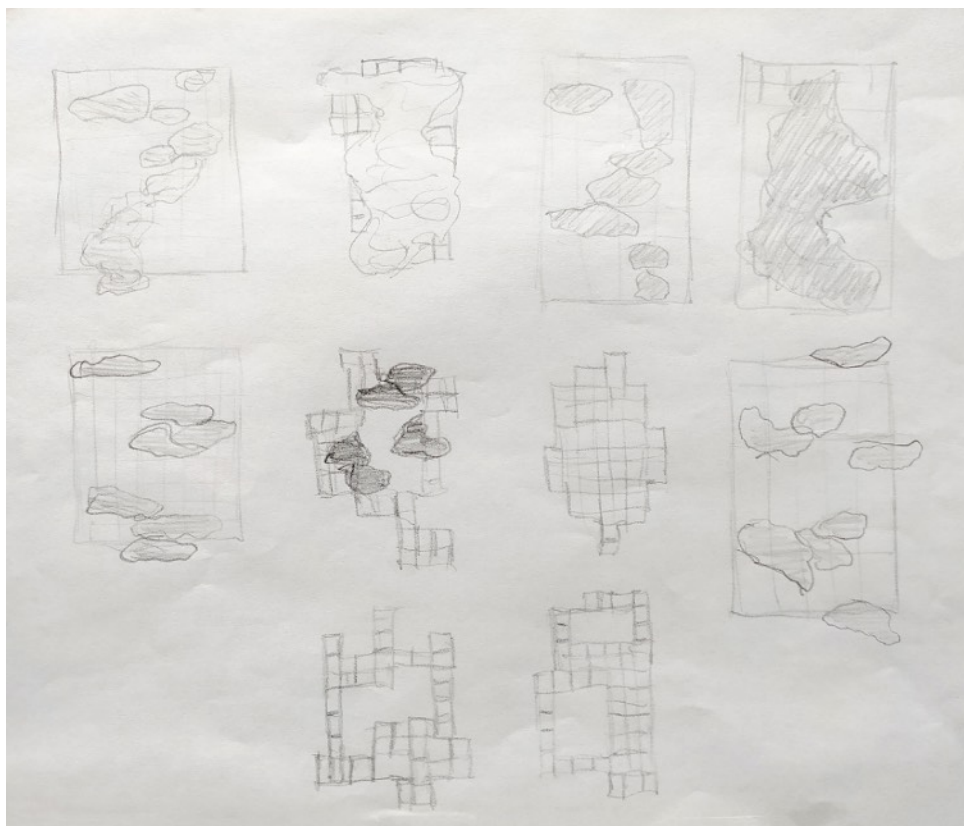
Obrazová příloha č. 22 — Postup práce – *S hračkami na výlet* (2023). první fáze práce. foto vlastní

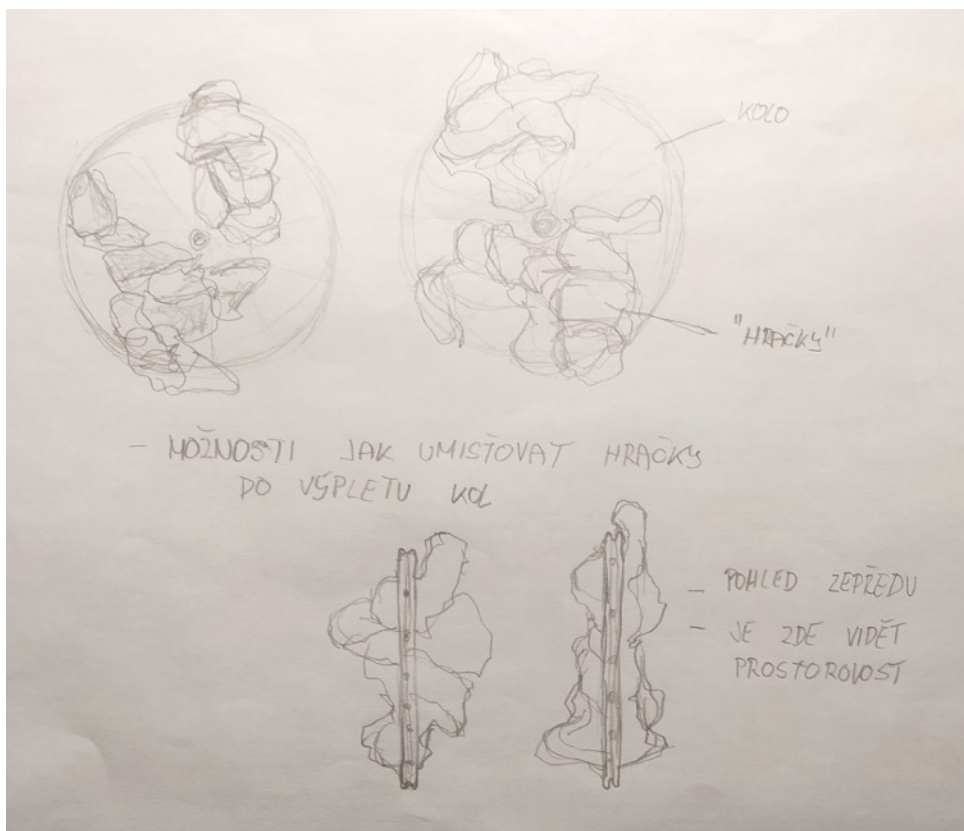
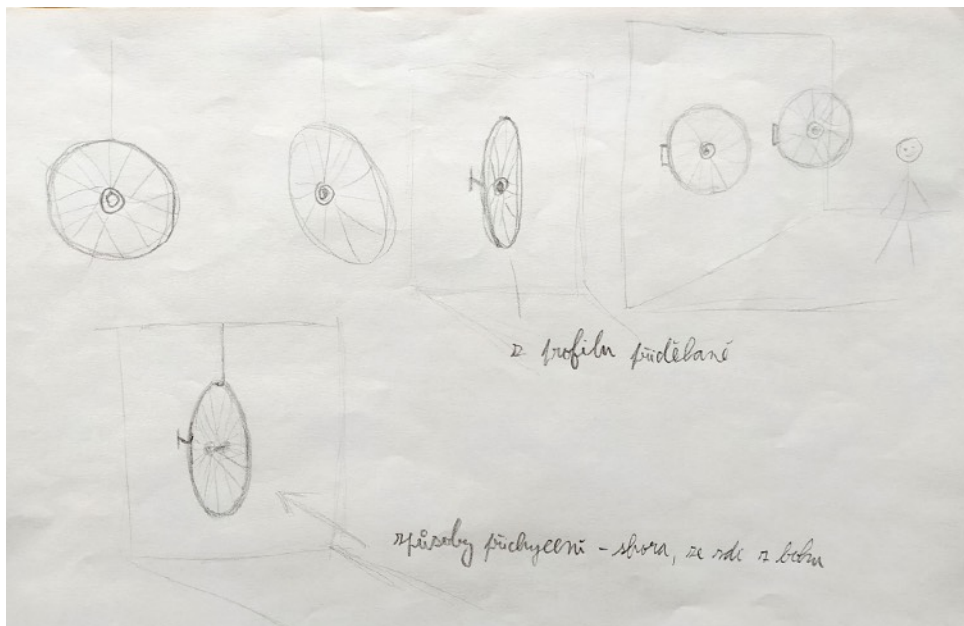
Obrazová příloha č. 24 — Postup práce – *Večerníčková jízda* (2023). jednotlivé pracovní fáze – tavení plastového materiálu a hraček. foto vlastní.

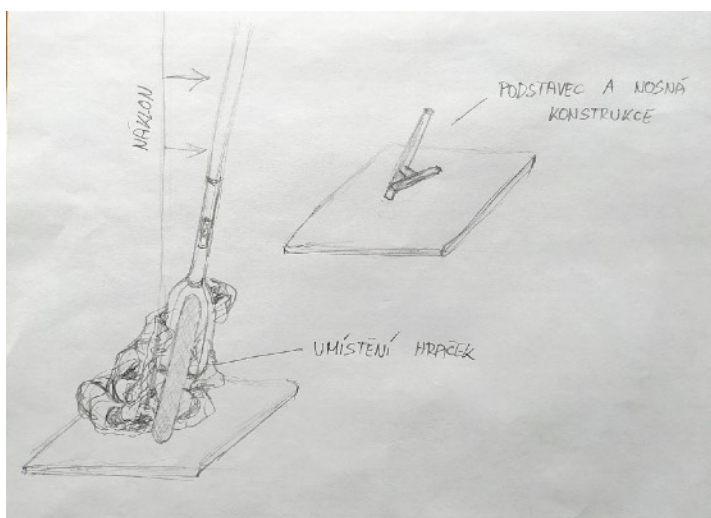
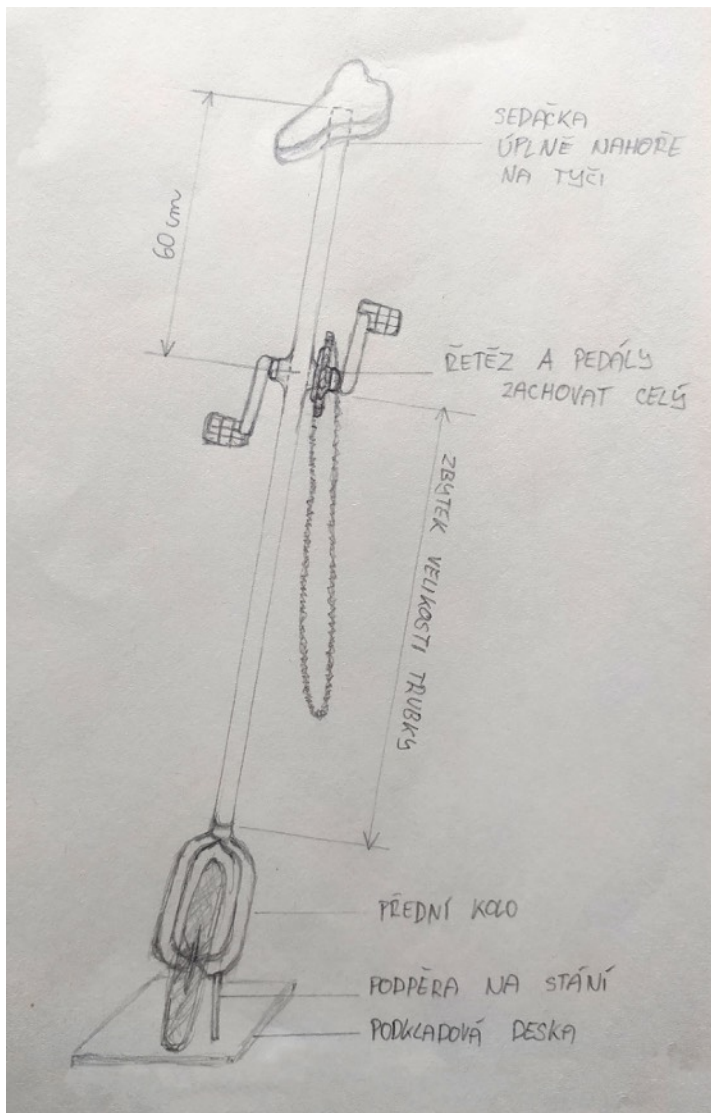
Obrazová příloha č. 25 — Skici, návrhy, počáteční kresby.
foto vlastní.

Obrazová příloha č. 26 — Skici, návrhy, počáteční kresby.
foto vlastní.

Obrazová příloha č. 27 — Skici, návrhy, počáteční kresby.
foto vlastní.

*Věnováno památce milované babičky Jaroslavě Mrkvové, která byla vždy
spravedlivá a dokázala každého rozesmát*